

SCHEEPSPOST

Uitgave van Zeemanskoor Rumor di Mare. 12e jaargang, nr. 2 • december 2010

**Rumor di Mare
in Amsterdam,
ter gelegenheid van
Sail 2010
*augustus 2010***

COLOFON

Scheepspost is een uitgave van Rumor di Mare in Leiden

Redactie

Gijs Geertzen

Frank Fortanier • *vormgeving*

Cees Meijer • *eindredactie*

s' Heeren Loo • *druk*

Kopij naar: cees.meijer@casema.nl

Rumor di Mare boekingen:

Frits van der Mark

T +31 (0)71 5224308

E bookings@rumordimare.nl

Verdere info: www.rumordimare.nl

INHOUD

Colofon	2
Voorwoord redactie	2
Voorwoord voorzitter Rumor di Mare	3
Shanties from the seven seas, Frits van der Mark	4
Aganda 2011	4
Bijdrage van het bestuur	5
Tekening, Nico Volker	6
Gedicht J.J. Slauerhoff	6
Nieuwzeelandse Waka's, Frits van der Mark	7
IJzeren Hein maakt zijn laatste vlucht, René Lignac	8

VAN DE REDACTIE

Bijgaand een wat dunner exemplaar van de Scheepspost dan jullie van ons gewend zijn. Hoe dat komt? Wel gewoon omdat er maar heel weinig kopij is ontvangen. Is dat jammer? Ja, ik vind van wel. Jullie hebben vorig jaar in grote meerderheid beslist dat de Scheepspost voor ons koor belangrijk is. Dat was een mooie opsteker voor de redactie, maar dan moeten er wel bijdragen worden geleverd. We hebben genoeg optredens gehad, dus daar is best iets over te melden. Ben ik nu een azijnpisser? In het algemeen niet, geloof ik. Maar dit wilde ik toch wel even kwijt.

Gelukkig woont good old Frits naast het Volkenkundig museum en heeft vanuit zijn luie stoel de Maori-activiteiten kunnen volgen. En, natuurlijk ook gefotografeerd en er een mooi artikelje over gemaakt. Zo krijgen we toch nog wat van deze bevolkingsgroep mee, want in de tuinzaal zijn ze nooit terechtgekomen. Dit terwijl wij ons er op hadden verheugd een echt Maorilied in te mogen studeren en onze al dan niet beslagen tongen ongestraft naar

elkaar te mogen uitsteken. Joe, zo heet "onze" Maori, was op weg naar de Burcht per abuis in Amsterdam terecht gekomen, ging het verhaal. De Kampenaren onder ons kennen vast wel dat gezegde: "en gien geleuf ut".

Cees Pepermans heeft een prachtig gedicht van Jan Slauerhoff geleverd. Weten jullie trouwens dat gedichten van Slauerhoff ook in het Portugees zijn vertaald en prachtig worden gezongen door de fadozangeres Christina Branco. Dat weet ik weer van Henk Kasbergen die mij dat vertelde toen ik het zei dat ik de complete werken van Slauerhoff voor mijn verjaardag had gekregen. Die gedichten zijn een aanrader, maar die CD van Christina zeker ook. En nu we het toch over Henk hebben. Hij heeft leuke foto's van Sail Amsterdam. Zijn tekening houden jullie tegoed...

René heeft een mooi verhaal over zijn oom geschreven, die weer een relatie heeft met de Farewell shanty die eigenlijk anders heet. Nou lees zelf eigenlijk maar.

Namens de redactie
Cees Meijer a/b Stella Maris

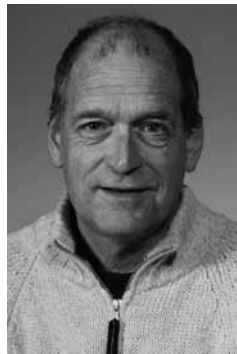
BERICHTEN VAN HET CAMPAGNEDEK

'Een enthousiast koor', 'een mooi verzorgd koor', 'mooie samenklank', 'een zeer goede presentatie', 'een actieve solist'. Deze positieve bewoordingen las ik in de beoordeling door de jury van ons optreden in Wijk bij Duurstede van afgelopen september. Ook al hebben we dan 'slechts' de derde prijs bemachtigd, we hebben een waardering gekregen waarop we met rechts trots kunnen zijn. Zoals een jury betaamt, geeft zij ook enkele verbeterpunten waarmee we ons voordeel kunnen doen. Opmerkelijk vond ik de opmerking van een van de juryleden dat hij / zij de echte 'tenorklanken miste' bij Eej Oechnjem!

Het enthousiasme dat we volgens de jury uitstralen – een juiste constatering - zie ik ook terug in de ambitie bij de leden om te werken aan onze muzikale kwaliteit. Kijk maar het feit dat de helft van de leden al een of meerdere keren les hebben genomen bij Tilde. Ook het op de niet repetitiemaandagen 'zingen bij Piet' kan zich in een ruime belangstelling verheugen. Het in kleiner verband zingen is leerzaam, de verschillende stemsoorten staan, anders dan tijdens de gewone repetities dicht bij elkaar; het luisteren wordt hierdoor bevoordeeld. Je hoort bijvoorbeeld nu eens hoe laag sommige leden kunnen zingen. Het positief feedback geven en ontvangen is in kleiner verband gemakkelijker.

Het is goed dat we als koor en als lid ambitie hebben. Kwaliteit is immers niet een vaststaand gegeven, maar iets waaraan we steeds moeten blijven werken. (Zelf)kritiek is hierbij wel nodig. Allereerste voorwaarde blijft echter dat we plezier in het zingen - en optreden - hebben en behouden. Een evenement als de intocht van de windjammers met Sail 2010 is een pareltje in dit jaar.

Met het oppakken van oudere liederen die we uit hoofd willen kunnen zingen! Hebben we ons een behoorlijke opgave gesteld. Hiermee hebben we de mogelijkheid om meer koorliederen te zingen. Tegelijkertijd geeft het kansen aan de leden die willen uitproberen of voorzingen iets voor hen is; of hun stem en performance voldoende zijn dan wel ontwikkelingsmogelijkheden hebben dan wel dat zij (en het koor) beter tot hun recht komen als koorzanger. Behoorlijk veel leden hebben aangegeven hiervoor wel belangstelling te hebben en we zijn dus nu ook in het uitprobeerstadium. Doel is echter dat we als koor een goede presentatie neerzetten, plezier hebben en dat ook uitstralen.

Terwijl ik dit schrijf zijn we ook bezig met de voorbereiding van de openbare repetitie waaronder een stukje open podium. Ik ben benieuwd wie van deze gelegenheidgebruik gaat maken! Ik hoop dat het er veel zijn.

Zoals jullie weten zijn we al een tijdje bezig met het zoeken naar een violist voor ons koor; dit is best moeilijk gebleken maar we blijven ons best doen. Mocht je in kennissen- familie- of vriendenkring een vrije fiedelaar hebben die de we kunnen benaderen, meldt het me!

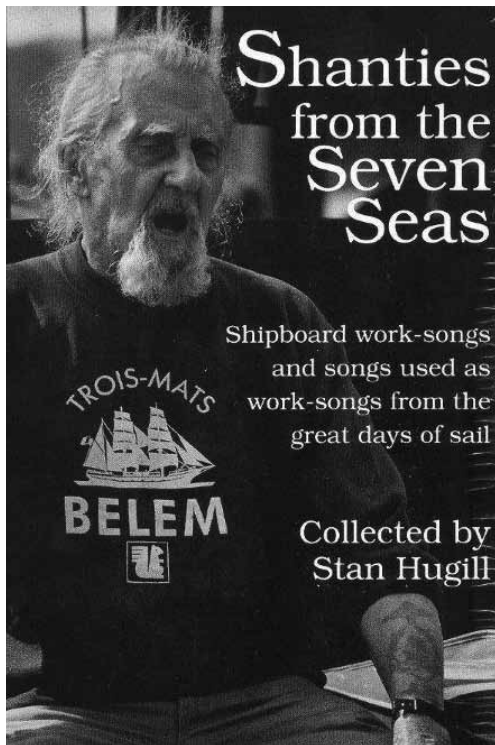
Tijdens het zingen bij Piet bleek me dat verschillende leden een instrument bespelen of in een ver of minder ver verleden bespeeld hebben. Dit maakte mij benieuwd welke muzikale kwaliteiten er nog meer in het koor leven. Bespeel je bijvoorbeeld een gitaar, banjo, fluit of trom en kun je hiermee iets voor het koor betekenen, steek je licht niet onder de korenmaat maar meldt dit en wie weet.

Nanko

SHANTIES FROM THE SEVEN SEAS

Frits van der Mark

Cover van Hulton's liedbundel

Hulton Clint (34 jaar) uit Hartford USA zingt gewoon alleen. Een aantal jaren geleden nam hij zich voor om te leren shanties op traditionele manier te gaan zingen. Hij gebruikte daarbij Stan Hugill's boek 'Shanties from the Seven Seas' als uitgangspunt. Stan Hugill was een van de laatste levende shantymen die aan boord van zeilende vrachtaarders voer. Nadat de zeiltijd tot een einde kwam, is hij voor een groot deel verantwoordelijk voor het in standhouden van de kennis over het zingen van shanties. In zijn boek staan, als alle varianten worden meegeteld, meer dan 400 shanties. Hulton Clint vond dat als hij het boek alleen zou lezen, hij er niet zoveel van zou opsteken. Hij ging dus zingend aan de slag.

Tot zo ver nog niet zo heel bijzonder misschien. Maar elke keer als Hulton weer een shanty had geleerd, filmde hij zichzelf zingend. Vervolgens zette hij het resultaat op YouTube. Op dit moment staan er op zijn kanaal maar liefst 585 filmpjes. Hij nam ze overal op, in z'n werkkamer, op de bank, in de berging en gewoon buiten, maar ook rijdend achter stuur van z'n pick-up truck. Soms zingt hij met zichzelf samen en klinkt er een tweede stem. Heel af en toe zijn er medezangers. Zijn filmpjes zijn inmiddels meer dan 1,1 miljoen keer afgespeeld. Vorige maand meldde Hulton dat hij klaar is met het aanleren en opnemen van alle Engelstalige shanties die Hugill vast-legde. Shanties in andere talen gezongen laat hij graag aan anderen over.

De vraag is natuurlijk: kan Hulton er inmiddels wat van? Wel, oordeel zelf maar. Om bij juiste kanaal terecht te komen: google op Hulton Clint of zoek direct op YouTube

REPETTITIES 2011

maandag 3 januari	Repetitie	Zomervakantie	
maandag 17 januari	Repetitie		
maandag 31 januari	Repetitie		
maandag 14 februari	Repetitie	maandag 15 augustus	Repetitie
maandag 28 februari	Repetitie	maandag 29 augustus	Repetitie
maandag 14 maart	ALV / Repetitie	maandag 12 september	Repetitie
maandag 28 maart	Repetitie	maandag 26 september	Repetitie
maandag 11 april	Repetitie	maandag 10 oktober	Repetitie
maandag 25 april	Paasmaandag geen repetitie	maandag 24 oktober	Repetitie
maandag 9 mei	Repetitie	maandag 7 november	Repetitie
maandag 23 mei	Repetitie	maandag 21 november	Repetitie
maandag 7 juni	Repetitie	maandag 05 december	Sinterklaasfeest geen repetitie
maandag 20 juni	Repetitie	maandag 19 december	Openbare Repetitie

BIJDRAGE VAN HET BESTUUR

Algemene Ledenvergadering 2011

De Algemene Ledenvergadering 2011 zal worden gehouden op maandagavond 14 maart 2011 in Sociëteit de Burcht in Leiden. Tenminste twee weken voor die datum krijg je de agenda en de stukken toegestuurd.

Als je wilt dat bepaalde zaken tijdens die vergadering worden besproken neem dan voor eind januari 2011 contact op met de secretaris Thijs Breet, T 06 1255 4478 of e-mail: info@rumordimare.nl.

Tijdens die vergadering komt een eind aan de zittingsperiode van drie bestuursleden: Leo van der Ark, René Lignac en Gert Jan Wolvers. Alle drie hebben te kennen gegeven niet voor een derde (Leo en René) of tweede periode (Gert Jan) in aanmerking te willen / kunnen komen.

Het bestuur heeft al een drietal koorleden bereid gevonden een bestuursfunctie te vervullen. In het Huishoudelijk Reglement is geregeld dat ook leden van de vereniging zichzelf of een ander lid als kandidaat bestuurslid kan voordragen, tot uiterlijk één week voorafgaande aan de ALV. Je hoeft echter niet zo lang te wachten, je kunt ook nu al contact opnemen met de secretaris als je jezelf of een ander lid wilt voordragen als kandidaat bestuurslid.

Eigen Vermogen

Hoeveel eigen vermogen moet een vereniging eigenlijk hebben? Die vraag komt elk jaar tijdens de Algemene Ledenvergadering weer naar boven. Reden om nu een paar woorden aan het eigen vermogen te wijden.

Onze vereniging had eind 2009 een eigen vermogen van ruim 8.000 euro. Is dat nu veel of niet? Sommigen vinden van wel, anderen vinden van niet. Wie heeft er nu gelijk?

Het eigen vermogen van een vereniging is primair bedoeld als een appeltje voor de dorst. Iets waar je een beroep op kunt doen voor speciale doeleinden (bijv. een jubileumfeest, aanschaf geluidsinstallatie of instrumenten) of in slechtere tijden (bijv. als onverhoopt de vereniging ophoudt te bestaan).

Als de vereniging onverhoopt ophoudt te bestaan, moet het bestuur de zaken als een goed huisvader afhandelen. Dat betekent dat alle lopende formele en informele contracten keurig moeten worden afgehandeld. In ons geval zijn dat de (in)formele contracten met onze dirigent Jan Marten de Vries, de Sociëteit De Burcht voor de huur van de repetitieruimte, Mijndomein.nl voor de webhosting, verzekeringen, lidmaatschappen, etc. Die contracten hebben in de meeste gevallen een opzegtermijn en/of we voelen ons moreel verplicht een opzegtermijn te hanteren. Dus als ons koor per direct ophoudt te bestaan, betekent dat niet dat de kosten ook per direct wegvallen. We denken dat we zo'n

5.000 euro achter de hand moeten houden voor een dergelijke situatie.

Als vereniging wil je soms wel eens iets bijzonders doen, bijvoorbeeld een optreden in het buitenland waaraan hoge (reis- en verblijf)kosten zijn verbonden of een jubileumfeest of een cd uitgeven of nieuwe instrumenten aanschaffen of de geluidsinstallatie uitbreiden / vervangen of De ALV zou kunnen besluiten om een deel van die kosten ten laste van het eigen vermogen te laten komen in plaats van die te dekken door de inkomsten in het jaar waarin de kosten voor die bijzondere activiteit / aanschaf worden gemaakt.

In ons geval was daar eind 2009 dus 8.000 - 5.000 = 3.000 euro voor beschikbaar.

Nieuwe leden muziekcommissie

Leo van der Ark en Frits van der Mark, al vele jaren resp. voorzitter en secretaris van de muziekcommissie, hebben te kennen gegeven hun lidmaatschap van deze commissie te willen beëindigen. Ook Jan Pen heeft om gezondheidsredenen moeten besluiten zijn lidmaatschap van de muziekcommissie te beëindigen. Leo, Frits en Jan worden hartelijk bedankt voor de tijd en energie die zij aan de muziekcommissie hebben besteed. De samenstelling van het huidige liederenboek is voor een groot deel aan hun inspanning te danken.

Het bestuur komt graag in contact met koorleden die lid willen worden van deze commissie. Voor koorleden met muzikale capaciteiten een uitdagende rol.

Mocht je belangstelling hebben, neem dan contact op met de voorzitter van de muziekcommissie:

Nanko van Kampen, T 071 - 517 4542, M 06 - 3834 1502 of e-mail: nvkampen@casema.nl

Ondersteuner voor boekingen

De boekingen van ons koor worden al vele jaren op uitstekende wijze

verzorgd door Frits van der Mark. De laatste tijd samen met Nanko van Kampen. Frits heeft onlangs te kennen gegeven met deze activiteit te willen stoppen. Nanko van Kampen is vanaf nu het contactpunt voor de boekingen en, totdat een opvolger voor Frits gevonden is, zal Frits hem

op de achtergrond ondersteunen. Het bestuur komt graag in contact met een koorlid die als ondersteuner voor het contactpunt voor de boekingen wil optreden. Een belangrijke en ook zeer dankbare rol. Spreekt vanzelf dat een redelijke inwerkperiode zal worden gehanteerd.

Mocht je belangstelling hebben, neem dan contact op met het contactpunt boekingen, Nanko van Kampen.

Tekening van Nico Volker van ons optreden op de Beestenmarkt, voorjaar 2010

Z E E K O O R T S

Gedicht van J. J. Slauerhoff. Bijdrage van Cees Pepermans.

*Ik moet weer op zee gaan, een goed schip en in 't verschiet
Een ster om op aan te sturen, anders verlang ik niet.
Het rukken van 't wiel, 't gek raak van het hout, het zeil ertegen,
Als de dag aanbreekt over grauwe zee, door een mist van regen.
Want de roep van de rollende branding, brekend op de kust,
Dreunt diep in het land in mijn ooren en laat mij nergens rust.
't Is stil hier ik verlang een stormdag, met witte jagende wolken,
En hoogopspattend schuimen meeuwen om kronkelende kolken.
Ik ben een gedoemde zwerver, waar moet ik anders heen?
Maar gelaten door den wind gaan, weg uit de stad van steen.
Geen vrouw, geen haard verwacht mij, ik blijf ook liever zonder,
Ik heb genoeg aan een pijp op wacht, en 'n glas in 't vooronder.*

NIEUW-ZEELANDSE WAKA'S OP EEN LEIDSE SINGEL

Frits van der Mark

Eind oktober opende het Museum van Volkenkunde een tentoonstelling over de Maori. Zo'n achthonderd jaar geleden zijn deze traditionele bewoners van Nieuw-Zeeland met hun waka's (kano's) vanaf eilandgroepen in de Stille Zuidzee het land binnengekomen. Eeuwenlang zijn de waka's hun enige transportmiddel gebleven: een interessant antropologisch onderwerp voor een tentoonstelling in een Volkenkundig Museum.

De Maori oefenen samen met de roeiers van Njord een dans

Maori op weg naar hun waka

Njord roeiers als peddelaars

Een forse gift van de Sponsorloterij maakte het mogelijk om twee waka's voor het museum te laten bouwen. Een traditionele, gemaakt uit één stam van een kauriboom. De tweede is een polyester exemplaar, afgewerkt met houtsnijwerk, die goed geschikt is om mee te varen. Roeivereniging Njord gaat met deze waka regelmatig peddelen.

Vanaf begin oktober had ik er vanuit de woonkamer een extra attractie bij. Tegenover ons huis staat namelijk het Paviljoen, dat als gastenverblijf voor relaties van het Museum van Volkenkunde dienst doet. Zo'n veertien Maori gasten logeerden in het pand. Met regelmaat oefenden zij hun zangen dansen, met name de haka. Deze dans wordt bij iedere speciale gebeurtenis gedanst. Het is een dreigende dans die de tegenstander moet uitdagen. Hij wordt uitgevoerd met rollende ogen, de tong ver uit de mond en slaan op de borst. Er is in Nieuw Zeeland speciaal voor de overdracht van de waka's een nieuwe haka-choreografie gemaakt. Op een redelijke frisse maandagmiddag zou de overdracht van de waka's plaatsvinden. Ter hoogte van de Morschpoort kreeg ik de Maori- en Njordpeddelaars in het vizier. Een bijzonder gezicht: peddelaars van de andere kant van de wereld met een Hollandse 17de eeuwse stadspoort op de achtergrond.

Vlak bij de Morschpoort stapten de peddelaars in hun waka's. Ze waren ruim op tijd en moesten in de kou meer dan een half uur wachten voordat op de wal bij Volkenkunde op kinkhoorns (schelpen) werd geblazen en ze van wal konden steken. De bleekhuiden van Njord deden het goed. De Maori peddelden alsof ze al jaren op een zoetwatersingel thuis waren.

Meer foto's, filmpjes en TV fragmenten zijn te zien via de site van Volkenkunde.

IJZEREN HEIN MAAKT ZIJN LAATSTE VLUCHT

René Lignac

Op 16 september overleed mijn oom, hij had er 98 jaar op zitten. Een prachtig en indrukwekkend leven gehad, een opgewekt karakter tot het laatst en een vrij korte bedlegerige periode maakten dat er niet echt reden tot droefenis was toen we hem herdachten. Het was goed zo.

Ik had echter een bijzondere band met mijn oom Aad want hij werd toeziend voogd over mij, als broer van mijn moeder wegens het overlijden van mijn vader toen ik nog maar 15 jaar was. De broer van mijn vader dacht in die periode 'hoe kunnen we René nu eens een beetje afleiding bieden' en leende zijn zeilbootje voor een aantal jaar uit aan mij. Vervolgens had ik bij mijn oom Aad een ligplaats aan zijn steigertje bij zijn huis dat aan de Warmonder Leede lag. Kortom een gouden greep waar ik veel plezier aan heb beleefd en die mij watersporter/zeiler in hart en nieren heeft gemaakt.

De rouwkaart stond redelijk gevuld met een opsomming van de versierselen die oom Aad met name in oorlogstijd heeft verworven. Hij was namelijk Kapitein ter Zee (vlieger) bij de Koninklijke Marine geweest. In zijn laatste werkkring was hij commandant van vlieggkamp Valkenburg, en ging als Kolonel in 1962 met pensioen.

Een van de sprekers tijdens de uitvaart was een oud-medewerker van de Marine Luchtvaart Dienst, inmiddels ook een tachtiger, die onder mijn oom had 'gediend' en hij had een indrukwekkende en aandoenlijke toespraak:

Hij verafgoedde zijn voormalige baas, 'IJzeren Hein' zoals ie genoemd werd, streng doch rechtvaardig, een echte militair die pal stond voor z'n manschappen. De spreker memoreerde ondermeer dat hij zelf tijdens een vlucht met een Mariner crashte waarbij 5 man omkwamen, Er waren 5 overlevenden waaronder hij. De wijze waarop mijn oom met dit soort ongelukken omging (want het was in een periode in Nieuw-Guinea van 12 jaar het vierde toestel van dat type dat neerstortte en inmiddels 33 manschappen het leven hadden gekost) dwong veel respect af; groot medeleven met nabestaanden, persoonlijke aandacht en zorg voor overlevenden en last but not least niet aflatende inspanning naar de toenmalige regering om het toestel waar zoveel ongelukken mee plaatsvonden te vervangen. Het is mijn oom Aad niet in dank afgenomen, werd op een zijspoor gezet waardoor hij verdere promotie in zijn indrukwekkende loopbaan kon vergeten.

De spreker eindigde met de mededeling dat hij graag een lied ten gehore zou brengen want dat was de gewoonte binnen het dienstonderdeel waar hij jarenlang deel van uitmaakte. Met een brok in de keel zong hij met een zekere heldenmoed op aandoenlijke en indrukwekkende wijze.

Tijdens de koffie en het broodje na de ceremonie bedankte ik hem voor zijn mooie woorden en in het bijzonder zijn zang. 'Ja zie je, ik moest dat doen. Vanuit Engeland is binnen ons onderdeel die gewoonte ontstaan als er een kameraad sneuvelde of verongelukte dan zongen we bij wijze van laatste groet en om aan te geven dat we hem missen dit lied, en ik stond bij jou oom in het krijt. Maar vergeet niet, het lied wordt hier in Nederland vaak verkeerd genoemd..... het is geen Farewell shanty maar Farewell hymne!'